

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.”

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκίτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΜΕΘΑ

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτη,

Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς ἐπιεικοῦς ὑποδοχῆς, ἣς ἔτυχε παρὰ τῶν φίλων συμπολιτῶν ἡμῶν τὸ ἐν τῇ ἀξιολόγῳ ἐφημερίδι ἡμῶν δημοσίευσμά μου, τὸ ἀφορῶν τὴν ἀδικον καὶ ἀδικαιολόγητον καταφοράν κατὰ τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν Σύρου, ἀπεφάσισα νὰ ἀσχοληθῶ τὸ κατὰ δύναμιν καὶ εἰς ἄλλα ζωτικά διὰ τὸν τόπον μας ζητήματα, καθόσον φρονῶ ὅτι πάντες ἔχομεν καθήκον, ἵνα, παντὶ σθένει, συντελέσωμεν εἰς τὴν ἐπαναφοράν τῆς πατρίδος ἡμῶν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς εὐκλειαν, ὅπερ καθ' ἡμᾶς δὲν εἶναι ἀδύνατον ἂν μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ζήλου ἐργασθῶμεν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Εἶναι ἀπαραίτητον λοιπὸν ν' ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὸ «ὦχ ἀδελφε, ἐγὼ θὰ διορθώσω τὸν κόσμον ;» καὶ νὰ ἐγκολπωθῶμεν τὸ ἀντίθετον, προσθέτοντας ἕκαστος ἕστω καὶ ἕνα ἐλάχιστον κόκκον εἰς τὸν σάκκον τῆς γενικῆς ἐνεργείας.

Ὅπως λοιπὸν καὶ ἀλλαχοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐτόνισα, εἶναι ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ ἰδρυθῶσιν ἐν τῇ πόλει πολυτελῆ καὶ καθαρὰ ξενοδοχεῖα εὐρύχωρα, ἵνα δέχωνται ἀξιοπρεπῶς τοὺς ἐπιθυμοῦντας μὲν νὰ ἐπισκεφθῶσιν τὸν τόπον πολυαριθμούς ξένους, πλὴν ἀποφεύγοντας ἐλλείψει ἀνέτου διαμονῆς.

Κατὰ δεύτερον λόγον δεόν νὰ μεριμνήσωμεν περὶ εὐκόλου καὶ ὀλιγοδαπάνου συγκοινωνίας τῆς πόλεως μετὰ τῶν διαφόρων τόσον εὐαέρων καὶ τερπνῶν ἐξοχῶν μας. Τοῦτο, ὅπερ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται δυσκατόρθωτον, ἂν μελετηθῇ, θέλει ἀποκαλύψῃ ὅτι δύναται διὰ καταλλήλων συνδυασμῶν νὰ ἐπιτευχθῇ. Μετὰ μεγάλης ἔθεν εὐχαριστήσεως εἶδον οἱ συμπολίται ἡμῶν τὰς σχετικὰς ἐνεργείας τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας καὶ τὴν ἐνταῦθα ἀποστολὴν δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρων αὐτῆς ὑπαλλήλων πρὸς μελέτην διαφόρων ζητημάτων μετὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἔργων τῆς Ἐταιρείας ταύτης σχετιζομένων.

Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ μελέται αὐταὶ βοηθούντος καὶ τοῦ διευθύνοντος σήμερον τὸ ὑποκατάστημα δραστηρίου νέου, τοῦ τόσον ἐνδιαφερομένου διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος του, κ. Ζαννῆ Μαθᾶ, θέλουσιν ἀποδείξει ὅτι, ἂν ὄχι εὐκόλος, δὲν εἶναι ὅμως ἀκατόρθωτος ἡ ἐπιτυχία τῆς δι' ἠλεκτρικῆς συγκοινωνίας τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἐξοχῶν. Ἄν ἀποδειχθῇ ὅτι συμφέρει νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ κίνησις τῶν ἀπείρων μαγγάνων τῆς νήσου δι' ἠλεκτρισμοῦ, τότε δὲν εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἐπεκταθῇ αὕτη καὶ εἰς τὸν φωτισμὸν τῶν ἐξοχῶν. Ὅταν δὲ γίνωσιν αἱ δαπάναι διὰ τὰ ἔργα ταῦτα,

τότε τί ὑπολείπεται διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ; Ἐχομεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ δυνάμενοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν δὲν θέλουσιν ἀρνηθῆ τὴν ἀρωγὴν αὐτῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου. Καὶ μετοχὰς, ἂν ζητηθῶσι τοιαῦται, θέλουσι λάβει, ἀλλὰ καὶ διαφοροτρόπως καὶ δι' ἀφιλοκερδοῦς προσωπικῆς ἐργασίας πάντες ἐσμέν πρόθυμοι νὰ συντρέξωμεν τὸ ἔργον.

Κυρίως ὅμως δεόν νὰ ὑποδειχθῇ πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ὡς ἀφετηρία ἢ μελέτη τῶν ἐσόδων τῆς, ἀποτυχοῦσης μὲν ἐκ διαφόρων ἀφορμῶν ἐπιχειρήσεως τῶν αυτοκινήτων, πλὴν ἀποδειξάσης ὅτι ἡ κυκλοφορία τῶν ἐξοχῶν ἡμῶν δὲν εἶναι τόσον πτωχὴ χορηγός, ὅσον ἐκ πρώτης φαίνεται ὄψεως. Ἀλλὰ καὶ, ὅπερ φυσικόν, εἶναι πλέον μαθηματικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ εὐκόλα καὶ ὀλιγοδαπάνα μέσα τῆς συγκοινωνίας δεκαπλασιάζουσι τοὺς συνοικισμοὺς καὶ ἐπομένως τὴν κίνησιν καὶ τὰς ἐκ ταύτης ὠφελείας.

Ἀναμένομεν παρ' ἄλλων μᾶλλον ἡμῶν πεπειραμένων καὶ ἀρμοδιωτέρων ὅπως συμπληρώσωσι τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς, ἵνα ἐπιτευχθῇ τὸ ταχύτερον ἢ ἐγκατάστασις τοῦ ἔργου. Γ*

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ἡ ὀνομαστικὴ εορτὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος διεξήχθη χθὲς μετ' ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρεπείας. Τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας ἀνήγγειλεν ἡ μουσικὴ τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» περιελθούσα τὴν πόλιν καὶ παιανίζουσα τὸ ἔθνην, πάντα δὲ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ καταστήματα, τὰ προξενικὰ γραφεῖα καὶ τὰ ἐν τῇ λιμένι ναυλοχοῦντα ἀτμόπλοια καὶ ἱστιοφόρα ἐσημαιοστολίσθησαν.

Ἄτυχῶς ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ κατὰ τὴν εορτὴν ταύτην ἔλαμψε διὰ τῆς παγερᾶς ἀδιαφορίας τῆς, ἣτις μὰ τὸν θεόν, κατήντησεν ἀνιάτος πληγὴ καταβιδάζουσα πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ξένων τὴν κοινωνίαν μας ὡς ἐντελῶς ἀδιάφορον καὶ μὴ εὐκόλως ἐνθουσιαζομένην, διότι ἂν ἐξαιρέση τις τὸ κατὰστημα τοῦ κ. Δράκου Γ. Δράκου ὅπερ ἐξέθηκε τὴν εἰκόνα τοῦ δαφνοστεφοῦς Βασιλέως, τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τὰς παρὰ τὸν Ἅγιον Νικόλαον οἰκίας Ράλλη, Βοκοτοπούλου καὶ Βαφιαδάκη, οὐδαμῶς ἄλλοθι παρετηρήθη κυματίζουσα ἡ κυανόλευκος, τὰ δὲ ἐμπορικὰ καταστήματα οὐδεμίαν διακόσμησην ἐπέδειξαν.

Τὸ σωματεῖον τῆς Σκοπευτικῆς καὶ Κυνηγετικῆς Ἐταιρείας Σύρου, τὸ πάντοτε πρωτοστατοῦν εἰς παρομοίας περιστάσεις, ἀνήγειρε μεγαλοπρεπῆ ἀψίδα παρὰ τὴν στενωπὸν τῆς μεταξὺ Δημαρχικοῦ Κατα-

στήματος καὶ Λέσχης «Ἑλλάς» διακοσμήσασα αὐτὴν διὰ τῶν ἐθνικῶν χρωμάτων καὶ μετὰ τὸ Βασιλ. Στέμμα ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ὁποίου εἶχον στηθῆ Βυζαντιακαὶ σημαῖαι μετὰ τὸν δικέφαλον αἰτὸν ἐν τῇ μέσῳ δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ δαφνοστεφοῦς Στρατηλάτου καὶ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἱστάμενον πρὸ βαρέως πυροβόλου ἐν τῇ Ἡπειρωτικῇ τοποθεσίᾳ τῆς Κανέτας καὶ ὅπερ ἔργον ὀφείλεται εἰς τὸν χρωστήρα τοῦ ἐρασιτέχνου ζωγράφου κ. Ἀρθούρου Κουιντάνου. Τὸ ἔργον τοῦτο ὑπερήρσεν εἰς πάντας.

Τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν π. μ. γενικὴ κωδονοκρουσία τῶν Ναῶν τῆς πόλεως ἐκάλεσε τοὺς συμπολίτας μας εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἔνθα κατὰ τὸ παρὰ τῆς Β. Νομαρχίας ἐκδοθὲν πρόγραμμα θὰ ἐτελεῖτο Δοξολογία, εἰς δὲ τὴν πλατεῖαν Μιαοῦλη ἐγένετο ἡ συγκέντρωσις τῶν λαβάρων καὶ σημαῖων τῶν τῆς πόλεως σωματείων καὶ συντεχνιῶν, ἅτινα ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντα τὴν Μουσικὴν τῆς «Ἀλληλοβοηθείας», μετέβησαν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν παραταχθέντα ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν Προπυλαίων.

Ὁ Ναὸς εἶχε ὑπερπληρωθεὶ κόσμος, ὅτε ἤρξαντο προσερχόμενοι οἱ ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνομεν τὸ Προξενικὸν Σώμα, τὸν Νομάρχην, τὸν Βουλευτὴν κ. Ν. Καμπάνην, τὸν κ. Δήμαρχον μετὰ τοῦ Αου Δημάρχ. Παρέδρου καὶ τῶν Δημ. Συμβούλων, τὸν Πρόεδρον, Εἰσαγγελέα καὶ Δικαστὰς τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐφετείου, τὸν Πρόεδρον, Εἰσαγγελέα καὶ Δικαστὰς τοῦ Πρωτοδικείου, τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον, τὸν Διευθυντ. τῆς Ἀστυνομίας καὶ Διμενάρχην τὸν διαχειριστ. τῆς Ἀστ. Διευθύνσεως Κυκλάδων, τὸν Γυμνασιάρχην καὶ Διευθυντὴν τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς μετὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων καὶ πάντων τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Προσελθόντος τοῦ κ. Νομάρχου ἤρξατο φαιλομένη ἡ Δοξολογία εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμ. ἡμῶν ἱεράρχης κ. Ἀθανάσιος ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐνθουσιάζας τὸ ἀκροατήριόν του διὰ τοῦ ἐμπνευσμένου καὶ πλήρη πατριωτισμοῦ λόγου του, μεθ' ὃ ἤρξατο φαλλόμενος ὁ Β. πολυχρονισμὸς, ἐνῶ ἔξωθι τοῦ ναοῦ αἱ μουσικαὶ τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» καὶ τῶν «Φιλομούσων» ἀνέκρουον τὸν Βασιλικὸν ἔπειτα τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον. Μετὰ τὸν Β. Πολυχρονισμὸν, δοθέντος τοῦ συνθήματος ὁ Ναὸς ἐσείετο ἐκ τῶν διατόρων ζητωκραυγῶν τοῦ πολυπληθοῦς ἐκκλησιασματος, ἤρξατο δὲ ἡ ἐκ τοῦ Ναοῦ ἀποχώρησις τῶν ἐπισήμων μεταδάντων εἰς τὴν Νομαρχίαν ὅπως συγχαρῶσι τὸν κ. Νομάρχην. Κάτωθι τῆς Νομαρχίας ἐπαιάνιζον αἱ μουσικαὶ, ὅμιλος δὲ μαθητῶν ἔφαλλε διάφορα πατριωτικὰ ἄσματα προκαλοῦντα τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰς ζωντὰς ἐπευφημίας

ΤΟ ΒΗΜΑ

Όροι Συνδρομών

Ενταύθα έτησίαι Δραχ. 10.
Εξάμηνος 5.
Εν Αθήναις ζτη λουπη Ελλάδι 12.
Εν τω Εξωτερικω Φρ. 14.

Πάσαι εν γένει αι καταχωρίσεις ητοι Διαιτριβαί, Αγγελίαι, Δικαστικά κλπ εκτελοῦνται κατ' αποκοπήν.

Πατριδος. Οθεν και εξαλλος εκ χαρῆς εσχάτως, αφροντιστων περι του τιμιου τραύματος προσφιλεστατου υιου εν τη μάχη, εμάνθανε το εθνικόν ημῶν μεγαλειον δια των νικῶν της στρατευομένης Πατριδος.

Απερχόμενος δ' ηδη εντεθην καταλείπει σύζυγον και κόρην ανταξιας αυτου, υιους δε πολυτιμους, κατέχοντας επιζηλον θεσιν εν τη παρ' ημιν κοινωνία μετὰ κληρονομίας πολυτιμοτάτης, της ευχης του πατρός.

ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΒΕΝΙΕΡΗΣ

Καθηγητής εν τη Δημοσ. Εμπορικῇ Σχολῇ Σύρου

Ο υποδεικνυτής του παρ' ημιν Ανωτ. Δημοτικου Παιθναγωγείου κ. Σταμάτιος Συνοδινός καταθέτων εξ δνόματος του διδάσκοντος προσωπικου στέφανον επί της σοροῦ του αειμνήστου νεκρου Ιωάννου Οικονόμου εν τη οικία αυτου ειπε τα εξής :

Αλησμόνητε Διευθυντά,

Φόρον σεβασμοῦ και τιμῆς αποποιοντες οι συνάδελφοί σου εις την υπέρροχόν σου ἀρετήν και την ἀπαράμιλλον ἔργασίαν σου ανέθηκαν εις ἐμέ να καταθέσω ἐπὶ της σελτῆς σοροῦ σου τον στέφανον τον δε και ἐπὶ του μειώπου σου τον τελευταιον αυτων ἀσπασμόν μετὰ της διαβεβαιώσεως ου σεβαστή και αλησμόνητος θα παραμένῃ αείσοιτε παρ' αυτοίς η σελτῇ μήμη σου και η γλυκεία και συμπαθῆς μορφή σου.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος Μυκόνου

Παραπηδημει ενταυθα δι' υποθέσεις της Κοινότητος Μυκόνου ο πρόεδρος αυτης κ. Γεώργιος Ν. Βάρναλις. Ουτος τυχών εν ταις εκλογαίς πλειονοψηφίας ἀγνης εξετιμήθη οἰ μόνον παρὰ των ιδίων συμπολιτων, ἀλλά και παρὰ των άλλων εκλεχθέντων συμβούλων της Κοινότητος, διότι η ἀρετή του ἀνδρός, διαδιώσαντος ως μεγαλεμπόρου εν τη ἀλλοδαπή και τιμήσαντος τὸ του Ἑλληνοσ ὄνομα εν Ρουμανία, προσέλιξε την προσοχήν των Μυκονίων, ὅπως ἐκλέξων ἀντάξιον των περιστάσεων ἀνδρα διευθύνοντα τὰ της Κοινότητος Μυκόνου.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ.

Ο Ειρηνοδικειακός γραμματεὺς Μήλου κάτοικος Μήλου Κωνσταντίνος Ζώης ἀναπληρῶν τὸν μήπω διορισθέντα Ειρηνοδικῆν Μήλου Δηλοποιεῖ ὅτι

Ἡ διὰ της ὑπ' ἀριθ. 701 τοῦ 1912 κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητήρος Ἀναγνώστου Τσιριγώτου ἀναγκαστικῶς κατασχεθεῖσα οἰκοδομή τοῦ ὀφειλέτου Δήμου Μήλων θέλει πλειστηριασθῆ ἐνώπιόν μου συμφῶως τῇ ὑπ' ἀριθ. 48 ε. ε. πράξει τοῦ προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαίου 1914 ἑνεακοσιοστοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν δεκάτην π. μ. μέχρι της δωδεκάτης ὥρας της μεσημβρίας, ἐν Πλάκᾳ πρωτεύουσῃ τοῦ Δήμου Μήλου, ἐξῶθι τοῦ καφενείου Ἰωάννου Καρμίτσου, συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων Ἰωάννης Νουστράκης συμβολαιογράφος κάτοικος Μήλου τὴν ἐκ δρ. 3114 ἀπαίτησίν του στηριζομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 340 τοῦ 1910 τελεσιδικον ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου, δυνάμει της ὁποίας καὶ της πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐπεδλήθη ἡ κατάσχεσις αὕτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΩΗΣ

Αγαπητὸν «Βῆμα»

Θὰ σὲ ἐνοχλήσω πάλιν παρακλῶν σε νὰ εἴπῃς ἐκ μέρους μου εἰς τὸν μεταφραστὴν τοῦ «Ερμουπολίτου», ὅτι ἐπραξεν ἄριστα, ἀναστειλάς τὴν περαιτέρω δημοσίευσιν της διαπραχθείσης, εἰς βρασμόν ἰσως περιφιλαντίας, μεταφράσεως.

Τὶ κρίμα! ὁμως. Ἄν εἰς τὰς μεταφράσεις του ἐπεδείκνυε τὴν πρὸ τὸ φίλερι καὶ λαιδωρον δεξιοτεχνίαν, ἦν ἐπεδείξατο ἐν τῇ πρὸς με ἀπαντήσει του, πάντως αἱ μεταφράσεις του θὰ ἦσαν ἀληθῶς γλαφυραὶ καὶ οὐχὶ μόνον κατὰ τὰς διαφημίσεις του «Ερμουπολίτου». Τὶ κρίμα!

Ο παρούξενος

Ο εἰς Δῆλον καὶ Μύκονον ἐκπαιδευτικὸς ἐκπλους τῶν ἐν Σύρῳ μαθητῶν της Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ο ὑπὸ τοῦ εὐγενεστάτου, φιλομούστου καὶ φιλοπροόδου Διευθυντοῦ της ἐνταύθα Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς κ. Εὐαγγ. Μοσχοπούλου μετὰ των ἐν αὕτῃ καθηγητῶν χάριν των μαθητῶν διοργανωθεὶς ἐκπαιδευτικὸς εἰς Δῆλον καὶ Μύκονον ἐκπλους τῇ εὐγενεὶ συμπράξει τοῦ ὑπὸ τὸν σεβαστὸν καὶ ἀριστον ἡμῶν Γυμνασιάρχην κ. Ἰωάν. Ψαλτάνιν Γυμνασίου Σύρου διὰ καθηγητῶν καὶ μαθητῶν μετ' ἀμφοτέρων των Ἑλληνικῶν Σχολείων ὑπὸ τῶν εὐπαιδευτῶν Σχολάρχων κ. κ. Ἀθ. Μουσοῦρη καὶ Μιχαὴλ Κορνηλάκιν, ἐτελέσθη τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ μετὰ της προσηκούσης τάξεως καὶ ἀληθοῦς πομπῆς των Δηλίων.

Περὶ τὴν 7 1/2 π.μ. τὸ ἱστορικὸν ἀτμόπλοιον της Κυκλαδικῆς «Πανελληνιον», φέρον ὑπὲρ τοῦς 300 φιλομούστους ἐπιβάτας, ἐν οἷς καὶ διακεκριμένα μέλη τοῦ παρ' ἡμῶν Ἐφετείου, ἀπῆρην ἐντεθῆεν καὶ κατευθυνόμενον εἰς τὴν ἱερὰν τῶν Ἀπόλλωνος Δῆλον ὑπὸ μολύβδιον οὐρανοῦ καὶ ἐν δροσοδόλῳ αὐρα κατέπλευσεν εἰς τὸν ἱερὸν λιμένα, ἐξ οὗ ἐν τάξει καὶ καθ' ὁμάδας ἀπεβιβάσθησαν πάντες.

Κατὰ τὴν μυθολογίαν ὁ Ποσειδῶν πλήττων τὰ ὄρη ἐξεσφενδύνησε τεμάχια κυλινδῶν αὐτὰ εἰς τὸ Αἰγαίον, ἐξ ὧν ἐγένοντο αἱ Κυκλάδες νῆσοι, ἀς θλίψας ἐστερέωσε, μίαν μόνην, τὴν Ἀστεριάν, εἶτα δὲ Δῆλον, ἀφείδ ἀλίπλαγκτον καὶ ἐπιπλεύσαν. Ὁ δὲ σεβαστὸς ἀνδρῶν τε καὶ θεῶν πατήρ Ζεὺς ἐρασθεὶς της Τιτανίδος Ἀητοῦς διὰ λάγνου καρποῦ ἐποίησεν αὐτὴν ἐγκύμνα. Ἄλλ' ἡ ζηλότης σύζυγος αὐτοῦ Ἦρα κατεδίωκε πανταχοῦ τὴν Αἰητῶν, ἀρνούμενης της γῆς νὰ παράσχῃ φιλόξενον ἔδαφος τοκετοῦ τοῦ θεοῦ καρποῦ.

Ἡ γέννησις τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἡ λατρεία αὐτοῦ σημαίνει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἑλλῆν. βίου, της τάξεως καὶ της πολιτικῆς εὐκοσμίας, ἀς ἡ μαντικὴ αὐτοῦ φωνὴ διὰ της ἱερείας των Δελφῶν ἐπέδραλλεν εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα.

Ἐντεθῆεν ἡ Δῆλος κέντρον οὔσα των Ἰωνῶν καὶ τὸ κοινὸν ταμεῖον της ἀμύνης ἀπάσης της Ἑλλάδος κατέστη τὸ ἀντικείμενον λατρείας πασῶν των περὶ αὐτὴν νήσων.

Ὡς εἰς τὰς μεταφράσεις του ἐπεδείκνυε τὴν πρὸ τὸ φίλερι καὶ λαιδωρον δεξιοτεχνίαν, ἦν ἐπεδείξατο ἐν τῇ πρὸς με ἀπαντήσει του, πάντως αἱ μεταφράσεις του θὰ ἦσαν ἀληθῶς γλαφυραὶ καὶ οὐχὶ μόνον κατὰ τὰς διαφημίσεις του «Ερμουπολίτου». Τὶ κρίμα!

Ὁ παρούξενος

Ἄλλ' ὁ Ἀπόλλων κατ' ἀρχὰς μὲν εὐμενῶς ἠκροᾶτο τοῦ λόγου τοῦ ῥήτορος ὅτε ὁμως ἐν τέλει ἐγένετο ἀνάμνησις της δεινῆς πάλης τοῦ Εὐαγγελίου πρὸς τοὺς Θεοὺς των ειδώλων καὶ της ἥττης των τελευταίων, τότε ἐφοργισθεὶς διὰ τοῦ Διὸς συνεπέκνωσε τὰς νεφέλας καὶ διὰ ψεκᾶδων βροχῆς ἀπήλαυσε πάντας τοὺς ἐπισκέπτας ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου χώρου ὡς ἐναγεῖς

